

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi Spółdzielni Mieszkaniowej "W." w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w W.

z dnia 16 maja 2013 r., sygn. akt II Ca [...],
w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "W." w W.
przeciwko A. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2016 r.,

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od powodowej Spółdzielni na rzecz pozwanej
kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania wszczętego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powódkę skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 maja 2013 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda polega na uniemożliwieniu wykazania zasadności oraz niezasądzania dochodzonej kwoty (s. 11). Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ strona skarżąca ograniczyła się tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowych podstaw do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną (s. 3). Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 4 i § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490), znajdującego zastosowanie z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804).